

*Sygn. akt II Ca 66/17*

## POSTANOWIENIE

*Dnia 28 marca 2017 r.*

*Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy*

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Maciej Ejsmont

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. Z.**

przeciwko (...) **SA z siedzibą w W.**

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej (...) **Szpitala (...) we W.**

**o za p łatę 40.000 zł**

na skutek apelacji interwenienta ubocznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżonowie

z dnia 17 listopada 2016 r., sygn. akt I C 817/14

p o s t a n a w i a:

**I. odrzucić apelację;**

**II. zasądzić od interwenienta ubocznego na rzecz powódki 1.800 zł kosztów postępowania apelacyjnego.**

(...)

*Sygn. akt II Ca 66/17*

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy

w D. zasądził od strony pozwanej (...)

(...)w W. na rzecz powódki K. Z. kwotę

40.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2013 r. do 31 grudnia

2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Swoje rozstrzygnięcie oparł na przepisach art.430 kc w zw. z art.822 kc uznając, że powódka udowodniła w wystarczającym zakresie istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem i zaniechaniem (...) im.(...) we W., a powstała po jej stronie szkoda w postaci przetoki tchawiczo-przełykowej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł interwenient uboczny występujący po stronie pozwanej – (...) im. (...)

we W. zarzucając mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że przyczyną powstania u powódki przetoki tchawiczo-przełykowej stanowią ewentualne zaniedbania po stronie personelu szpitalnego, naruszenie art.233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na pominięciu stanowiska biegłych wyrażonego w opinii sądowo-lekarskiej Katedry Medycyny Sądowej (...) (...)- (...) w O. z 30 marca 2016 r. i błędne przyjęcie, że obecny stan zdrowia powódki związany jest wyłącznie z nieprawidłowym leczeniem w szpitalu im.(...), a także naruszenie prawa materialnego – art.444 kc oraz art.445 kc przez ich niewłaściwe zastosowanie poprzez przyznanie powódce zadośćuczynienia w wysokości niewspółmiernej w stosunku do doznanej przez nią krzywdy.

Wskazując na te zarzuty interwenient wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja interwenienta ubocznego podlegała odrzuceniu.

Zgłoszona przez skarżącego interwencja nie jest interwencją uboczną samoistną wobec czego podejmowane przez nią czynności procesowe nie mogą pozostawać

w sprzeczności z czynnościami i oświadczeniami strony, do której przystąpił,

czyli pozwanego (...) SA w W. (art.79 kpc). Apelację od wyroku

Sądu I instancji wywiódł tylko interwenient uboczny. Wprawdzie ani zaniechanie wniesienia apelacji, ani też bierna postawa strony pozwanej w stosunku do apelacji interwenienta samo przez się nie oznacza, że wniesienie apelacji przez interwenienta ubocznego pozostaje w sprzeczności z czynnościami strony pozwanej, która sama apelacji nie wywiodła, w rozumieniu art.79 kpc, jednakże z okoliczności przywołanych w odpowiedzi powódki na apelację wynika, że po wydaniu przez Sąd Rejonowy wyroku w sprawie, strona pozwana wypłaciła jej całą należność zasądzoną tym wyrokiem (należność główną, odsetki i koszty procesu).

Strona pozwana decyzją o zaspokojeniu wszystkich roszczeń powódki dochodzonych w sprawie I C 817/14 wydała 21 grudnia 2016 r., w tym samym dniu interwenient wniósł apelację od wyroku z 17 listopada 2016 r.

Zaspokojenie w całości roszczenia powódki przez stronę pozwaną

przed uprawomocnieniem się wyroku stanowi czynność materialnoprawną świadczącą o rezygnacji tej strony z kontynuowania sporu w postępowaniu apelacyjnym. W tej sytuacji nie można mówić o bierności strony pozwanej, wobec czego interwenient nie może skutecznie podejmować czynności mających na celu wykazanie bezzasadności powództwa (wniesienia apelacji), bowiem czynność ta pozostaje w ewidentnej sprzeczności ze stanowiskiem strony, do której przystąpił.

Za potrzebą zastosowania art.79 kpc, przy ocenie dopuszczalności apelacji wniesionej przez Szpital im. (...) we W. przemawia także fakt,

iż zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego oparł się na tych samych zarzutach,

które pozwana podnosiła w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, co świadczy o tym, że w chwili składania apelacji nie była mu znana okoliczność dotycząca zapłaty należności powódki. Zatem istnieje ewidentna rozbieżność stanowisk strony pozwanej i interwenienta co do zasadności powództwa K. Z.

(vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 4 października 2012 r. IV CSK 327/12,

**Sygn. akt II Ca 66/17**

Lex nr 1232803; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 kwietnia 2013 r., I ACa 1329/12, Lex nr 1322073).

W tej sytuacji, gdy apelacja interwenienta ubocznego nadal podważa zasadność roszczenia powódki należy przyjąć, że została wniesiona z naruszeniem art.79 zd.2 kpc, a jako taka podlegała odrzuceniu stosownie do art.373 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 kpc w zw. z art.391 § 1 kpc i § 10 ust.1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 poz.1800 ze zm.).

(...)